

1997-07-01

เรื่องเก่าๆ : ผมเล่าเรื่องอะไรให้ประธานาธิบดีคลินตันฟัง เมื่อวันมาเยือนจพฯ

เกษม สุวรรณกุล

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

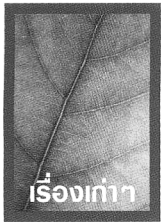
Recommended Citation

สุวรรณกุล, เกษม (1997) "เรื่องเก่าๆ : ผมเล่าเรื่องอะไรให้ประธานาธิบดีคลินตันฟัง เมื่อวันมาเยือนจพฯ," *Jamjuree Journal*: Vol. 1: Iss. 2, Article 6.

DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.1.2.4

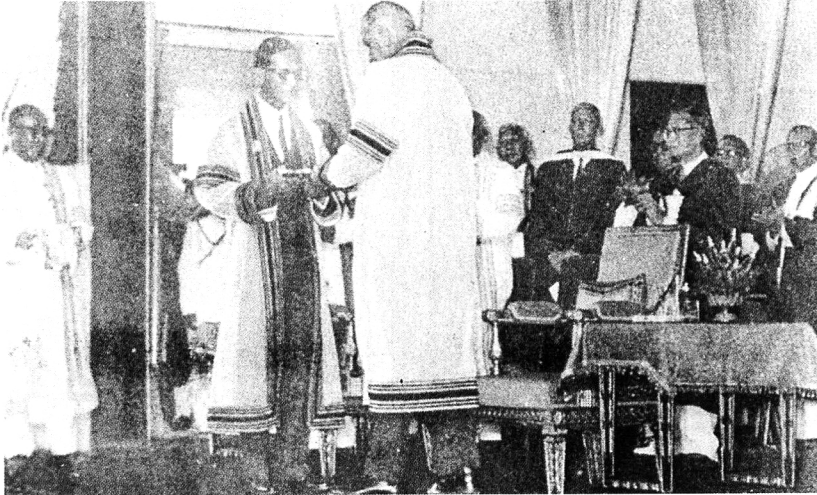
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol1/iss2/6>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ผมเล่าเรื่องอะไร ให้ ประธานาธิบดีคลินตัน ฟัง เมื่อวันมาเยือนจุฬาฯ

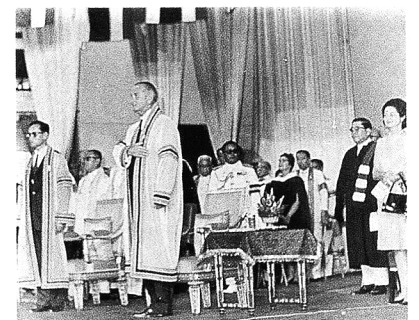
ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล

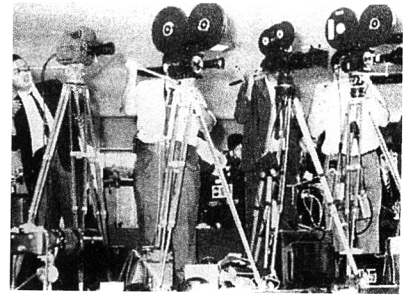

การมอบปริญญาให้แก่ ดร.เฮนริก ลีบเก้ ประธานาธิบดีแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สมเด็จพระจักรพรรดิแห่งอิหร่าน สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งสเปน ประธานาธิบดีฟูจีโมริ แห่งเปรู (พิธีมอบปริญญาให้กับพระเจ้าฟอลแห่งกรีซ จัดที่ห้อง ๑๐ คณะอักษรศาสตร์ เพราะหอประชุมกำลังซ่อมแซม) แต่มีอยู่ ๒ ครั้งที่พิธีมอบปริญญาต้องจัดในหอประชุมใหญ่ที่ผมจำได้ก็คือการมอบปริญญาให้กับประธานาธิบดีลินดอน บี จอห์นสัน แห่งสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๙ และการมอบปริญญาให้กับประธานาธิบดี คลินตัน เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ดังกล่าวแล้ว เหตุที่ต้องจัดในหอประชุมใหญ่นั้น เพราะประธานาธิบดีทั้ง ๒ ท่านจะต้องปราศรัยประกาศนโยบายสำคัญของประเทศ มีผู้คนที่ชาวอเมริกัน และชาวต่างชาติ

...หลังจากพิธีในหอประชุมแล้ว ผมและอธิการบดีได้นำท่านประธานาธิบดีและภรรยาเข้ามาในห้องรับรอง ซึ่งเป็นมุขด้านหน้าหอประชุมเพื่อมอบของที่ระลึกและถ่ายภาพร่วมกันก่อนถ่ายภาพผมได้เล่าเรื่องให้ท่านประธานาธิบดีฟังเรื่องหนึ่ง ซึ่งทำให้ท่านประธานาธิบดีและภรรยาหัวเราะชอบใจ คนที่ดูการถ่ายทอดโทรทัศน์สงสัยว่าผมเล่าเรื่องอะไรจนทำให้อาดันดุกะทั้งสองท่านหัวเราะได้เช่นนั้น

ประธานาธิบดีวิลเลียม เจฟเฟอร์สัน คลินตัน และภรรยาได้มาเยี่ยมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เพื่อรับปริญญาเศรษฐศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ซึ่งมหาวิทยาลัยจะมอบให้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดพิธีมอบปริญญาในหอประชุมใหญ่ ปกติการมอบปริญญาให้แก่แขกต่างประเทศซึ่งส่วนใหญ่เป็นमुखของมิตรประเทศนั้น มักทำพิธีในห้องรับรองที่มุขของหอประชุม เพราะขนาดห้องไม่ใหญ่นักบรรจุคนต่ำกว่า ๑๐๐ คนแล้วดูเหมาะสมดีประกอบด้วยห้องรับรองก็ตกแต่งไว้สวยงาม ใช้รับรองแขกต่างประเทศได้เป็นอย่างดี พิธีที่จัดในห้องรับรองมีอาทิ

ตลอดจนนักข่าวทั่วโลกที่ต้องการเข้าร่วมพิธีด้วยเป็นจำนวนมาก สำหรับการมอบปริญญาให้กับประธานาธิบดี จอห์นสันนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จ

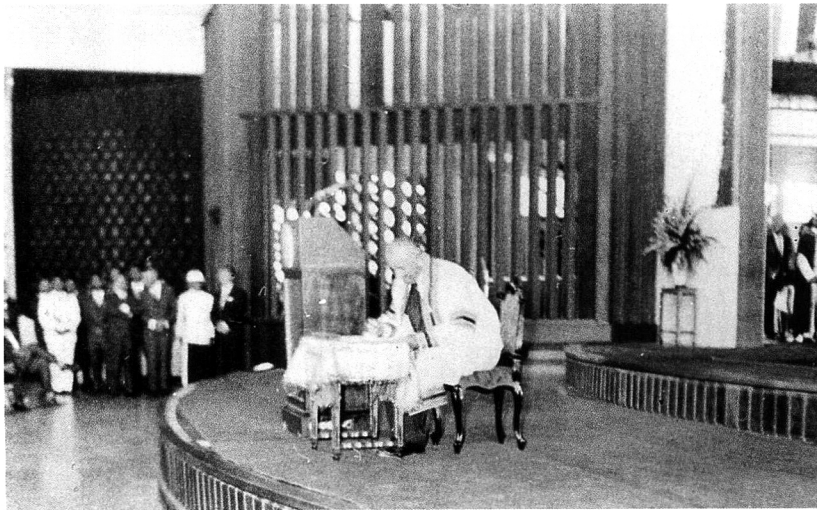
พระราชดำเนินมาร่วมในพิธีด้วย การต้อนรับจึงต้องจัดใหญ่โตเป็นพิเศษ โดยหน้าที่ผม

ได้มีส่วนในการมอบปริญญาให้กับประธานาธิบดีทั้ง ๒ ท่านด้วย

ในการมอบปริญญาให้กับประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาทั้ง ๒ ท่านนั้น นอกเหนือจากนักข่าวอเมริกันซึ่งบันทึกเทปโทรทัศน์สำหรับสถานีโทรทัศน์ของสหรัฐอเมริกาแล้ว ในวันนั้นโทรทัศน์ได้ถ่ายทอดเหตุการณ์ตั้งแต่ประธานาธิบดีคลินตันและภรรยา นั่งรถยนต์เข้ามาที่หอประชุมรถยนต์ในกระบวนทั้ง ๒ คัน เป็นรถคาดิลแล็คกันกระสุนซึ่งนำมาจากสหรัฐอเมริกา ด้วยเหตุผลเกี่ยวกับความปลอดภัย แม้แต่แท่นที่ยืนปราศรัยของท่านประธานาธิบดีฝ่ายสหรัฐอเมริกาก็นำมาเอง เรายอมให้นำมาตั้งบนเวทีได้ด้วยเงื่อนไขว่าต้องติดตราพระเกี้ยวไว้ด้านหน้า แทนที่จะเป็นตราประจำตัวประธานาธิบดี (Presidential Seal) ของสหรัฐ ในพิธีทั้ง ๒ ครั้ง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยซึ่งเป็นหน่วยงานลับของสหรัฐเดินทางกันเต็มหอประชุมทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านั้นคนเหล่านี้ได้มาตรวจหอประชุมอย่างละเอียด รวมทั้งแนะนำให้

ทางมหาวิทยาลัยทำอะไรหลายอย่างเพื่อประกันความปลอดภัยแก่ท่านประธานาธิบดี ด้วยกล้องโทรทัศน์ได้ถ่ายทอดพิธีมอบปริญญาแก่ท่านประธานาธิบดีคลินตัน ตั้งแต่ท่านประธานาธิบดีเดินเข้าหอประชุม เมื่อรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รองศาสตราจารย์ ดร.เกื้อ วงศ์บุญสิน ได้มอบเสื้อครุยปริญญาและสวมเสื้อครุยให้แล้ว อธิการบดี ศาสตราจารย์ ดร.เทียนฉาย ก็กระนั้นหน้ ได้อ่านคำประกาศสดุดี (citation) หลังจากนั้น ผมในฐานะนายกสภามหาวิทยาลัยได้มอบปริญญา แล้วนำท่านประธานาธิบดีไปลงนามในสมุดบันทึกซึ่งได้จัดวางไว้ในหอประชุมนั่นเอง หลังจากพิธีในหอประชุมแล้ว ผมและอธิการบดีได้นำท่านประธานาธิบดีและภรรยาเข้ามาในห้องรับรองซึ่งเป็นมุขด้านหน้าหอประชุมเพื่อมอบของที่ระลึกและถ่ายภาพร่วมกัน ก่อนถ่ายภาพผมได้เล่าเรื่องให้ท่านประธานาธิบดีฟังเรื่องหนึ่งซึ่งทำให้ท่านประธานาธิบดีและภรรยา

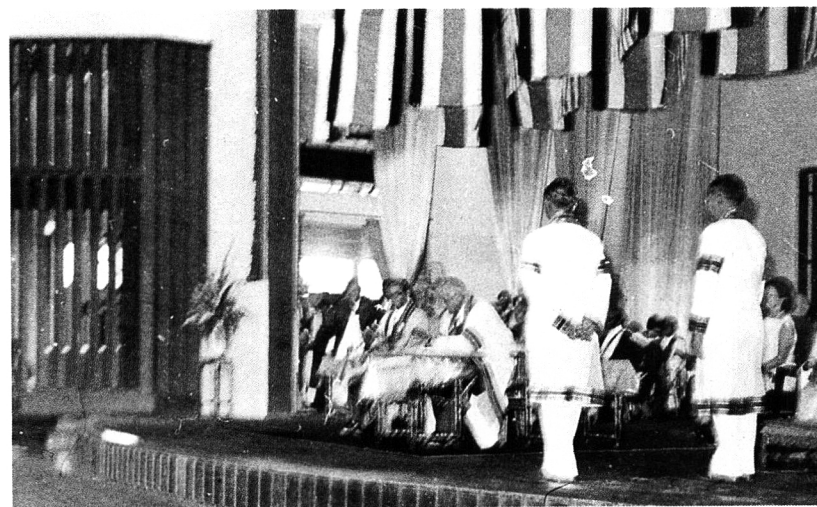

หัวเราะชอบใจ คนที่ดูการถ่ายทอดโทรทัศน์สงสัยว่าผมเล่าเรื่องอะไรจนทำให้อาคันตุกะทั้งสองท่านหัวเราะได้เช่นนั้น เมื่อคนสนใจและถามผมบ่อย ๆ ผมเลยคิดว่าจะเล่าให้ท่านทั้งหลายฟังเสีย ณ ที่นี้ว่าผมเล่าเรื่องอะไรให้ท่านประธานาธิบดีฟังในวันนั้น

เรื่องที่ผมเล่าให้ประธานาธิบดีคลินตันฟังเป็นเรื่องประสบการณ์ของผมในพิธีมอบปริญญาแก่ประธานาธิบดีจอห์นสัน

“เมื่อประมาณ ๓๐ ปีก่อน ขณะนั้น ผมทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขาธิการบริหารของมหาวิทยาลัย หน้าที่ของผมก็คือ นำสมุดบัณฑิตมาให้ท่านประธานาธิบดีลงนามหลังจากที่ท่านรับมอบปริญญาแล้ว การลงนามนั้นทำในหอประชุมใหญ่ต่อพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย แยกผู้มีเกียรติบนเวที และแขกอื่นๆ ในหอประชุมอีกเกือบพันคน ตามกำหนดการหน้าที่ของผมก็คือ เมื่อท่านประธานาธิบดีรับมอบปริญญาแล้ว ผมและอาจารย์ประสม สถาปิตานนท์ ซึ่งขณะนั้นเป็นเลขาธิการวิชาการจะต้องยกโต๊ะ ซึ่งมีสมุดลงนามบัณฑิตเล่มใหญ่ พร้อมทั้งปากกามาให้ท่านประธานาธิบดีลงนาม ก่อนหน้านั้นผมได้นำปากกาซึ่งจะให้ท่านประธานาธิบดีใช้มาทดลองเขียนหลายครั้ง ซึ่งก็เขียนติดดีจนแน่ใจแล้ว จึงยกไปให้ เมื่อเรายกโต๊ะและสมุดพร้อมปากกาไปวางตรงหน้าท่านประธานาธิบดีแล้ว

ท่านประธานาธิบดีก็หยิบปากกาขึ้นอย่างสง่างามแล้วลงนามในสมุดนั้น เมื่อลงนามครั้งแรกปากกาเขียนไม่ติด ท่านก็ลงนามเป็นครั้งที่สองก็ไม่ติดอีก ลงนามเป็นครั้งที่สามก็ไม่ติดอีก ระหว่างนั้นผมเหวี่ยงปากกาไปหมด เหลียวหน้าเหลียวหลังไม่ทราบว่าจะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างไรดี ทั้งเนื้อทั้งตัวผมก็มีแต่ปากกาลูกสิ้นกรรมดาอยู่ด้ามเดียว ซึ่งไม่เหมาะเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ประธานาธิบดีใช้ลงนามในโอกาสเช่นนั้น ในขณะนั้นสายตาทุกคู่จ้องมาที่ท่านประธานาธิบดีและผม ทันใดนั้น

ท่านประธานาธิบดีได้วางปากกาลงในที่ใส่ปากกาอย่างช้า ๆ แล้วเปิดเลื่อนนอกด้ามปากกาด้ามทองอย่างดีออกมาลงนาม ทำให้ผมรู้สึกโล่งอก พิธีก็เสร็จเรียบร้อยด้วยดี ...”

เล่าเรื่องถึงตอนนี้ผมก็บอกท่านประธานาธิบดีคลินตันว่า

“Since then I have had a motto : Great men carry good pens.” แปลตรง ๆ ว่า “ตั้งแต่นั้นมาผมก็มีสุภาพบุรุษประจำตัวว่า บุคคลที่ยิ่งใหญ่ต้องพกปากกาดี ๆ ”ท่านประธานาธิบดีและภรรยาหัวเราะชอบใจ พร้อมกับพูดว่า “I carry one myself.”

เหตุการณ์เกี่ยวกับท่านประธานาธิบดีจอห์นสันยังไม่จบแค่นี้...หลังจากพิธีมอบปริญญาในหอประชุมแล้ว ตามกำหนดการ ได้มีการลงนามในกฎหมายของสหรัฐอเมริกาฉบับหนึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา โดยท่านประธานาธิบดีจะนั่งลงนามและบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนั้นจะยืนล้อมรอบท่านประธานาธิบดี การลงนามจะใช้ปากกาหลายด้าม เขียนที่ละด้าม ทีละชนิด เมื่อเสร็จแล้วท่านประธานาธิบดีจะแจกปากกาแก่คนที่ล้อมรอบนั้นคนละด้าม เมื่อท่านประธานาธิบดีพบหน้าผมท่าน เลยยื่นปากกาให้ผมสองด้าม ปากกาแต่ละด้ามมีตราประจำตัวประธานาธิบดี และมีลายมือชื่อ Lyndon B. Johnson ด้วย ผมได้มอบปากกาทั้งสองด้ามนี้ให้เป็นสมบัติของมหาวิทยาลัย ปัจจุบันเก็บไว้ที่หอประวัติของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเหรียญที่ระลึกของ

ท่านประธานาธิบดีด้วย

หลังจากประธานาธิบดีคลินตันได้กลับไปสหรัฐอเมริกาเรียบร้อยแล้ว ผมได้รับจดหมายจากผู้อำนวยการ USIS ขอขอบคุณที่จัดพิธีให้แก่ท่านประธานาธิบดี และแจ้งว่าท่านประธานาธิบดีชอบสื่อปริญญาของจุฬามาก สิ่งให้ใส่กล่องห่ออย่างดีส่งไปที่ทำเนียบขาว โดยถือว่าเป็นของขวัญพิเศษสิ่งหนึ่งที่ท่านเคยได้รับ ผมขอคัดลอกตอนหนึ่งของจดหมายมาให้ได้อ่านกัน ดังนี้

“In addition to press coverage in the Thai local press, pictures and images of the President wearing his Chulalongkorn University gown have appeared in Time and Newsweek magazines and on international television. The President ensured that the gown was carefully boxed and returned to the White House, calling it one of the most exquisites he had ever received. Following their return to the United States, the President and First Lady call their sojourn in Thailand one of the most memorable international trips they had undertaken.”

ผมหวังว่าท่านทั้งหลายคงจะหายสงสัยกันเสียทีว่าผมเล่าเรื่องอะไรให้ท่านประธานาธิบดีคลินตันฟัง ท่านประธานาธิบดีและภรรยาถึงได้หัวเราะชอบใจ

